

Filippenzen 1:20-21

**“Volgens mijn ernstige verwachting en hoop,
dat ik in geen zaak zal beschaamd worden; maar dat in alle vrijmoedigheid,
gelijk te allen tijd, alzo ook nu,
Christus zal groot gemaakt worden in mijn lichaam, hetzij door het leven,
hetzij door den dood.
Want het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin.”**

Paulus belijdt 1 dat Christus wordt grootgemaakt

2 hoe Christus wordt grootgemaakt

Gemeente,

Het coronatijdperk stelt ons voor veel vragen. Het meest ingrijpend is wel dat zovele mensen eraan overlijden. Ook gelovige mensen, echte christenen. En misschien de ingrijpendste vraag is dan wel: hoe moet je daarmee omgaan als mensen voor wie zoveel gebeden is, ook overlijden, voor je gevoel: toch overlijden, al is er zoveel voor hen gebeden? Hoe zit het dan met het gebed? Wat mag en moet je dan bidden? En verwachten van je gebed? Ook als kind kun je dit hebben: je hebt zo voor opa of oma gebeden en toch is opa of oma gestorven. En wat zeg je dan als vader en moeder tegen je kind?

We gaan zoeken hoe Paulus hiermee omging. Hoe je als christen hiermee omgaat. Paulus, die niet in een tijdperk van een ziekte, een pandemie leefde. Maar die wel in heel kritieke situatie is. Paulus zit in de gevangenis in Rome. En de behandeling van gevangenen in de Romeinse tijd was niet al te best. En bovendien kon Paulus voorgeleid worden en dan zou hij ter dood veroordeeld kunnen worden of worden vrijgelaten. En daar was menselijk gezien geen peil op te trekken wat het worden zou.

Begrijpelijk dat men in Filippi bezorgd is en meeleeft. Hoe zou het met Paulus gaan en hoe zou het met hem aflopen? Wordt hij vrijgelaten, wordt hij ter dood veroordeeld? Ze hebben Epafroditus gestuurd om hem te bezoeken en om Paulus te bemoedigen. Maar toch wel vooral om te vragen: Paulus hoe maakt u het? Paulus, hoe is het met u? Wat denkt u ervan? Wat zullen we voor u bidden?

En de Filippenzenbrief is Paulus' antwoord op al die vragen. Allereerst op die vraag: hoe gaat het met u? En het antwoord van Paulus is, ja, daar hebben we het over gehad. Dankdag 2018 's morgens. Dat is lang geleden. Dat weet je denk ik niet meer. Maar Paulus antwoord was, toen ze vroegen:

Paulus het gaat het met u? Met het Evangelie gaat het goed! (vs 12-13) Want het Evangelie van Jezus is in de gevangenis nu bekend geworden. Ik heb mensen ontmoet die ik anders nooit ontmoet zou hebben. En in het huis van de keizer is nu de Naam van Jezus Zelf bekend geworden. Door wat ik lijd voor Hem, wordt de aandacht van soldaten, bewakers, rechters op Hem gevestigd. En ook andere broeders zijn aangemoedigd om nu hun geloof te belijden. Ja, echt waar: Christus wordt grootgemaakt. Christus, de Gekruisigde, Die is opgestaan, Hij schittert voor de ogen van de mensen hier om me heen. Ze horen van Hem. Ze zien wat Hij mij waard is.

1 dat Christus wordt grootgemaakt

Christus wordt grootgemaakt. Ja, maar hoe is het met Paulus? Horen we niet, het Evangelie gaat door, Christus wordt grootgemaakt, dat is waar het om gaat! Ja, dan ben je een echte christen. Als het je daar om gaat. Belangrijker dan hoe ik het maak en hoe ik eraan toe ben is hoe het met Evangelie en met de Naam van Christus gaat. Dan kun je het Onze Vader bidden: Uw Naam worde geheiligd. Dan ben je een echte christen! Als je ervaart als Christus wordt grootgemaakt. Al gaat mijn bedrijf moeizaam, al loopt mijn inkomen terug, al lig ik in het ziekenhuis, als meer mensen van Jezus horen, als meer mensen zien wat Hij voor me waard is, dan gaat het goed! Ben ik een echte christen? Want ben je anders wel een echte christen? Als het gaat om jouw bedrijf, jouw idealen, jouw ontplooiing?

Het gaat goed want Christus wordt grootgemaakt. Ergens kan dat natuurlijk niet. Christus is al groot, heerlijk, niemand kan Hem groter maken dan Hij is. Maar bedoeld wordt ermee dat Zijn grootheid meer uitkomt, meer opvalt. Als je een parel hebt, grote glanzende, witte parel. En je legt hem op wit papier in een donkere kamer. Zie je hem dan goed? Nee, niet zo. Dan haal je dat witte papier weg en legt er een zwart vel onder. Je zet er een lamp boven die precies op de parel schijnt: ja dan zie je hem schitteren. Die parel is niet groter of anders of helderder geworden. Precies hetzelfde gebleven. Maar diezelfde parel valt nu veel meer op. Dat is het als Christus wordt grootgemaakt. Tegen de achtergrond van mijn omstandigheden en in het licht van mijn getuigenis en wat ik voor Hem over heb, valt Hij veel meer op, zien en merken veel meer mensen het.

En nu zegt Paulus: wat de toekomst betreft, wat er nog komt en wat mij wacht, vers 20b: ik verwacht en hoop dat Christus nog steeds grootgemaakt zal worden. Het eerste woord geeft aan: dat verlang ik, daar zie ik naar uit, als iemand die op zijn tenen gaat staan en zijn lichaam en hals uitrekt om het te kunnen zien, zo verlang ik ernaar dat Christus zal worden grootgemaakt.

Willen jullie dit voor me bidden? Dat door mijn lichaam Christus wordt grootgemaakt. Als ik leef. Als ik vrijgelaten wordt en daardoor blijkt Jezus macht, en ik mag weer als apostel verder leven en Hem mag verkondigen. Maar ook als ik sterf. Dan blijkt wat ik voor Hem overheb, wat Hij waard is, dan kan mijn nagedachtenis tot zegen zijn, dan wordt erover gesproken Wie Hij voor me is geweest.

Dat Christus wordt grootgemaakt daar verlang ik zo naar. Bidt dat voor mij tot God. En dat kan door mijn leven en dat kan voor mij sterven. Dat is niet het grote verschil. Maar als Jezus maar wordt grootgemaakt.

Zo mag Paulus erin staan. Dat verlangt hij, dat wil hij gebeden hebben. Zou ik dat ook hebben. Als ik op sterven lig en het is kritiek en het kan allebei de kanten op: o, als Christus maar wordt grootgemaakt? Stel je toch voor, dat ik beter word, misschien wel heel wonderlijk. En ik leef verder als de flinke man en de sterke vrouw, en ik leef door en vind die aandacht wel aardig die ik krijg en ik ben druk druk met mijn werk en studie, hobby en van alles en nog wat en.....Jezus heeft er niks aan. Zijn Naam blijft als parel in het donker liggen op een wit vel en valt niemand op. Dat zou erg zijn, wil je vooral bidden dat dat niet gebeuren zal?

En ook in deze tijd kunnen we dat toepassen op onszelf. Waar leef ik eigenlijk voor? Waarom hoop ik dat de crisis weer gauw voorbij zal zijn? Als de crisis straks voorbij zou mogen zijn en het leven gaat weer volop verder en liefst zo dat er nog heel wat ingehaald kan worden. Voor je het weet is het druk druk druk en voor je het weet is het: ja, we hebben ons er goed doorheen geslagen, de juiste beslissingen genomen en ons goed aan de regels gehouden, en zoveel mogelijk alles voorbereid voor de tijd dat we weer los kunnen. Waar leef ik voor? Wat verlang ik van mijn leven, met mijn leven?

Is het ons gebed: o HEERE, als de crisis blijft, als de crisis voorbijgaat: laat toch Uw Naam worden grootgemaakt. Geef toch dat ik Uw Naam en dat anderen Uw Naam groot zullen maken. Dat verlangen heeft Paulus, dat zou zijn gebed zijn. De spits van het geloof. Die als een potloodpunt kan afstompen en bot geworden kan zijn. Dan 'slijpt' God de punt soms weer dor beproeving.

En niet alleen zijn gebed, verlangen, maar ook zijn hoop zegt hij. En dat betekent: zijn zekerheid, zijn vast vertrouwen. Ik weet zeker dat ook in de toekomst het zo zal zijn dat hetzij ik leef, hetzij ik sterf Jezus Naam wordt grootgemaakt. Dat zal gebeuren. Ik zal in mijn lichaam Zijn Naam grootmaken, zowel als ik verder mag leven, zowel als ik zal moeten sterven. Zeker weten. God kan dat. God kan voor de verheerlijking van Christus Naam alles gebruiken. Mijn leven in vrijheid, mijn gevangenschap, en ook mijn sterven. En

God kiest daar Zijn weg in. Daarin maakt God Zijn keuze op welke manier Hij het zal doen. Als mijn gelovige man die ziek is, sterft is dat blijkbaar de keuze van God geweest voor de weg waarin Hij Christus wil verheerlijken. Als je gelovige oma voor wie je zoveel hebt gebeden, toch sterft, is het blijkbaar Gods keuze om in die weg Christus Naam groot te maken.

God kan daar iemands leven voor gebruiken. God kan daar iemands ziek zijn of gevangenschap voor gebruiken. Toen Johannes op Patmos kwam, toen Bunyan in de gevangenis kwam hebben zij zoveel voor Christus Naam betekent om die groot te maken, door de Openbaring van de Johannes en de christen- en christinnereis. God kan daar iemands sterven voor gebruiken. Dat daar zoveel van uitgaat, zoveel over gesproken wordt in de rouwdienst, zoveel naar voren komt van God in iemands leven. God kan dat zo gebruiken dat één van de kinderen, die onbekeerd leefde, daardoor tot bekering komt.

Ik weet zeker, ik ben ervan overtuigd, hetzij ik leef hetzij ik sterf Christus Naam zal worden grootgemaakt.

En dan gaan we weer naar onze tekst kijken. En in onze tekst valt het meeste op dat laatste vers denk ik, die mooie tekst: Het leven is mij Christus en het sterven is mij winst. Die kennen we wel. Maar we moeten niet vergeten dat onze tekst begint met het woordje 'want'. Dus onze tekst geeft ergens de reden van aan, de oorzaak. Ga maar na. Als jij zegt: ik weet zeker dat ik morgen mijn huiswerk afkrijg. Nou, is dat zo? Ja, want mijn vader zal mij ermee helpen. O, daarom weet je dat zeker. Ik weet zeker dat ik morgen op tijd uit bed kom. Nou, nou. Ja, want mijn moeder maakt me wakker. O, daarom.

Dus vers 21 is verklaring van vers 20, het slot van vers 20. Hoe weet Paulus zo zeker dat altijd in zijn lichaam Christus zal worden grootgemaakt? Hoe weet hij zo zeker dat hij in zijn leven als dat verdergaat Christus groot zal maken? Hoe weet hij zo zeker dat als hij inde gevangenis blijft Christus zal grootmaken en Hem niet zal verloochenen? Hoe weet hij zo zeker dat als hij sterft hij als martelaar voor zijn Heere? Paulus, hoe weet je dat zo zeker?

2 hoe Christus wordt grootgemaakt

Want het leven is mij Christus en het sterven winst. Daarom weet ik dat zeker, daarom mag en kan ik dat zeker weten. Omdat het leven mij Christus is.

We willen deze uitdrukking graag ontleden en dan denken we aan ui die we afpellen. Vier lagen schil om zo te zeggen. En we krijgen er tranen van in onze ogen, in ons hart, tranen van ontroering.

De buitenste schil is: Jezus is de inhoud van mijn leven. De Gekruisigde Die is opgestaan is de invulling van mijn leven. Zoals mensen wel eens zeggen van iemand: zijn leven is werken. Zijn leven is zorgen. Zijn leven is klaarstaan voor anderen. Zijn leven is voetballen. Dat vult zijn leven, beheerst zijn leven. Nu zegt Paulus, Christus vult mijn leven, de gemeenschap met Christus is de inhoud van mijn leven. Steeds weer wordt mijn leven gevuld met Hem. Dat Hij overkomt met Zijn liefde en Zijn bloed. Met Zijn genade en schatten. Dat Hij Zijn liefde uitstort en Zijn schatten en rijkdommen uitdeelt. Dat vult mijn leven. Dat is de inhoud van mijn leven. De zenuw, de rode draad. Dat vult mijn leven, dat geeft mijn leven inhoud en invulling. Daarom is mijn leven het leven waard. Omdat Hij het vult en doortrekt mijn Zijn gemeenschap.

De tweede laag van de ui dat mijn leven Christus is, is dat Hij de lust van mijn leven is. Denk aan die vorige uitdrukkingen: als je leven je bedrijf is of je sport dan geldt ook: daar gaat je levensgeluk mee op en neer. Als je leven je bedrijf is en je bedrijf gaat goed dan maak jij het goed, en je bedrijf gaat slecht dan maak jij het slecht. Als je leven spelen is en je kan veel spelen dan zit het wel goed met je, maar kun je weinig spelen, dan gaat het met jou slecht. Als je leven Christus is en Christus vult je leven dat maak je het goed, dan leef je op, dan huppel je over straat. En als Jezus Zich verbergt en terugtrekt en van verre staat, dan kwijn je weg en ziel verdroogt en je gemoed kreunt.

De derde schil is dat Jezus de Eigenaar van mijn leven is. Hij heeft mij tot Zijn eigendom gemaakt. Gekocht met Zijn dierbaar bloed. Nu ben ik van Hem. En Hij heeft mij verkoren tot instrument voor Zijn bedoeling. Als instrument om Zich van te bedienen tot Zijn eer. Hij heeft mij als gereedschap in eigendom om Zijn werk mee te doen. Daarom weet ik dat ook zo zeker dat altijd, in leven en sterven Christus door mij zal worden grootgemaakt. Dat is niet omdat ik daar zo goed in ben en ik daarvoor in kan staan. Maar omdat Christus daar Zelf voor zorgen zal. En Hij zal mij daarvoor als gereedschap gebruiken. En Hij kiest dan ook welk gereedschap hij wanneer en hoe daarvoor gebruikt. Zoals een loodgieter of schilder zijn gereedschapskist bij zich heeft en ergens bij komt en dan beslist hier ga ik dit gereedschap op deze manier voor gebruiken. Zo gebruikt Christus in elke tijd in elke situatie het gereedschap dat Hij wil en op de manier dat Hij wil. Daarom weet ik zeker: Christus wordt door mij grootgemaakt, hoe dan ook, want Hij is mijn Eigenaar, ik ben Zijn gereedschap. O, laat mij gereedschap zij in Uw hand. Zoals en waar U het wilt.

De vierde schil, de binnenste schil is deze: Hij is de Bron van mijn leven. Hij Die mij van eeuwigheid heeft liefgehad. Hij Die mij droeg op Zijn hart aan het kruis. Hij Die opstond uit de dood. Hij heeft mij gezocht. Als de Opgestane heeft mij Zijn gerechtigheid die Hij door Zijn dood verworven had in bezit

gesteld, deelachtig gemaakt. Hij heeft mij gekregen, gekocht, gezocht en tot geloof gebracht. Hij is de Bron van mijn leven. Mijn leven met Hem, mijn verzoende, geredde, nieuwe leven. Hij is de Bron. O, mijn Heiland, mijn Zaligmaker, mijn Bruidegom, mijn Alles.

Mag u het nazeggen: het leven is mij Christus?

Dan kan ik tranen in mijn ogen, in mijn hart krijgen. Het leven is mij Christus. De inhoud, de glans, de Eigenaar de Bron van mijn Leven is Jezus. Wiens liefde mij zocht, wiens macht mij rijk maakt.

En als uw jouw leven niet Christus is..... Wat vult je leven dan? Wat maakt je leven blij of juist verdrietig? Wie is dan je eigenaar? De duivel. Waar liggen dan je bronnen van bestaan? In de poel van godloosheid en ongerechtigheid.

Want het leven is mij Christus en het sterven is mij winst! Het sterven is winst! Zo staat het er. Het sterven is winst. Voor Wie? Voor Christus allereerst! Want ook door mijn sterven zal Hij Zijn Naam grootmaken. Hij zal mijn nagedachtenis tot zegen stellen. Om Zijn Naam groot te maken. Het loopt Hem niet uit de hand als ik sterf. Het gereedschap ontglipt niet uit Zijn handen dan. Maar Hij gebruikt het op een andere manier. Ook dat is winst voor Hem en grootmaking van Zijn Naam.

Maar het is ook waar dat Paulus wil zeggen: het sterven is mij winst. In vers 23 zegt hij: dat is mij zeer verre het beste. Winst dus. En wanneer heb je winst. Wanneer maak je winst? Nou als je uitgaven hebt gehad, en inkomsten maar de inkomsten zijn meer. Dat noem je winst. Je geeft 10 euro uit en je krijgt 25 euro terug: dan heb je winstgemaakt.

Het sterven is mij winst. Dus: als je sterft heb je uitgaven. Dan heb je verlies, dan raak je kwijt. De Bijbel poetst dat niet weg. Sterven verliezen, kwijtraken. Je geliefden moeten missen, achterlaten, loslaten. Weten dat je geliefden verdriet zullen hebben. Sterven is het leven op aarde moeten loslaten, afstaan. Wat zoveel moois heeft, relaties, huwelijk, gezin, genieten van de schepping, en nog zoveel moois zou kunnen bieden: wat je nog mee zou kunnen maken als je zou blijven leven aan huwelijk, werk, kinderen, kleinkinderen zien. Sterven is afstaan. Zoveel afstaan. Zeg dat ook tegen de Heere! Stort voor Hem uit je hele hart, je wens, je verlangen, je verdriet.

Maar..... Ja er zijn ook inkomsten. Wat je ervoor terugkrijgt. Tenminste als je leven Christus is. Als uw, jouw leven dat niet is, dan blijft het hierbij. Of beter gezegd: dan krijg je er voor terug wat veel erger is. Het mooie dat er was raak je kwijt en je krijgt er gruwelijks voor terug. Helse smarten, eeuwig zelfverwilt, onuitblusbaar vuur, nooit eindigende pijn. Bedenkt u dat? Weet u

dat? Weet je dat wel? Weet je dat echt? Zeg nooit als iemand sterft wiens leven niet Jezus was: het is maar beter zo, hij is uit zijn lijden verlost. Want er is onnoemelijk zwaarder lijden voor in de plaats gekomen. De rijke man stierf ook en.....sloeg zijn ogen op in de hel. Als zo iemand op sterven ligt, bidt dan voor zijn leven, om genadetijd. En als die persoon dan toch sterft..... zeg dan: de HEERE is recht in al Zijn weg en werk. Als Hij nog op het allerlaatst heeft ingegrepen. Maar ook als Hij dat niet heeft gedaan en Hij verheerlijkt Zijn rechtvaardigheid in iemands oordeel. Ook dan wordt Christus grootgemaakt, in Zijn toorn en recht.

Is het leven u Christus? Christus Die verkondigd wordt. De Gekruisigde Die is opgestaan. Die Zich zo graag grootmaakt in uw behoud en redding. Die zondaren zoekt. Om Zijn Naam mee groot te maken. Als het leven ons Christus is, is het sterven winst.

Dan ben ik niet alleen van Christus, niet alleen in Christus, dan ben ik ook met Christus. Ik maak winst: ik neem toe in liefde. De liefde van God tot mij wat ik daarvan opvang en wat ik ervan terug mag geven. Dat wordt meer. kennis kennis van God en Zijn wezen, Zijn wegen en Zijn heerlijkheid. Dat wordt meer. Ik neem toe in heiligheid. Die wordt volmaakt en wordt volkomen. Dat wordt zoveel meer. Ik neem toe in gezelschap: nu in deze wereld, maar dan heb ik alleen God, engelen en zaligen om mij heen.

Het sterven betekent verlies, afstaan, loslaten, maar er komt voor terug wat veel meer waard is. Dan word ik ontbonden zegt Paulus. Losgemaakt. Als een trekpaard dat op het land had gewerkt en op weg naar huis is. De zware wagen met ploeg erop achter zich aan sleept en trekt. En dan losgemaakt wordt. En naar de stal mag, de warme stal met voer. Ontbonden van de last. Zo sleep ik zoveel mee: mijn ziekte, mijn zorgen, mijn verdriet, mijn zondigen en mijn zondige aard. Dat sleep ik mee. Ik kom er niet van los. Maar in mijn sterven word ik losgemaakt en mag ik het achter laten en de hemelse stal ingaan. Waar louter vreugde en heiligheid en eeuwige glorie voor mij klaarstaat, eeuwig Hem aanschouwen.

Het sterven is mij winst. Ja, er is verlies, loslaten, kwijtraken. Voor mij en mijn geliefden. Maar wat ik ervoor terugkrijg is meer. Is toch meer. Eindeloos meer. Eeuwig meer. Het sterven is mij winst.

Zou dat niet het beste leven zijn? Met de beste vooruitzichten? Zoek de Heere Jezus en leef!

En Paulus, wat denk je nou zelf? Wat bid jij nu eigenlijk? Om te blijven leven of om te sterven? Christus kan Zich door beide grootmaken. Hij maakt

Zich groot en je leven en in je sterven, hetzij je leeft hetzij je sterft. Maar wat vind je zelf?

Nou, als ik puur op mezelf zou zien, dan zou ik zeggen heengaan. Ontbonden worden. Zeer verre het beste. Ik krijg onnoemelijk meer terug dan dat ik in moet leveren. En God zal zorgen dat zij die achterblijven troosten zullen hebben en dat Hij daarin Zich groot zal maken.

Maar als ik aan jullie denk, Filippenzen, dan is het zo hard nodig dat ik blijven mag. Om nog iets voor jullie te mogen betekenen. Dat voelen wij ook zo sterk: als je denkt aan je man, vrouw, gezin, geliefden, het is zo nodig dat ik blijf.

Weet u, het is maar goed dat ik niet hoef te kiezen. Toch? Als ik zou moeten kiezen tussen leven en sterven en wanneer dan? Ik zou het niet kunnen, ik zou het ooit goed kunnen overzien en objectief kunnen beoordelen. Het is maar goed dat God dat niet aan mij overlaat en niet in mijn handen heeft gelegd. Het is een zegen dat Hij dat beschikt en bepaalt. Opdat Christus wordt grootgemaakt!

Amen